

Szerzőink

Adorjáni Anna: doktorandusz - 1985. Segesvár. 2008-ban végzett a BBTE történelem - nemzetközi kapcsolatok szakán. Jelenleg az ELTE BTK Gazdaság- és társadalomtörténeti doktori iskolájában doktorandusz. Kutatási terülei: Erdély története a 19. században, nacionalizmus, fogalomtörténet, eszmetörténet.

Balázs Sándor: filozófiai író - 1928, Kolozsvár. 1952-ben végzett a Bolyai Tudományegyetem filozófia szakán. 1954-től egyetemi lektor, 1983-tól professzor ugyanezen egyetem Filozófia-Szociológia Tanszékén. A BBTE konzultáns-professzora. Több önálló kötet, tanulmány szerzője.

Dávid Gyula: szerkesztő, irodalomtörténész - 1928, Árapatak. 1951-ben végzett a kolozsvári Bolyai Tudományegyetem magyar nyelv és irodalom szakán. 1974-ben doktori oklevelet szerzett a BBTE-n magyar irodalomból. 1951-1953 között a kolozsvári Állami Irodalmi és Művészeti Kiadó szerkesztője, ezt követően 1957-ig a Bolyai TE ösztöndíjas aspiránsa, illetve tanársegéde. 1957-1964 között politikai elítélt. A börtönévek után a román-magyar irodalmi kapcsolatok témájában kutat. 1970-1992-ig a Kriterion Könyvkiadó szerkesztője. 1992-től a Polis Könyvkiadó ügyvezető igazgatója. Több irodalomtörténeti tanulmány szerzője, munkája elismeréseként a Bethlen Gábor Alapítvány Tamási Áron-díjával (1992) és a Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány Kemény Zsigmond-díjával (1999) tüntették ki. Önálló kötetei: *Jókai* (kismonográfia. Kv. 1971), *Petőfi Erdélyben* (Mikó Imrével. Buk. 1972), *Tolnai Lajos Marosvásárhelyen* (monográfia. Uo. 1974), *Találkozások* (tanulmányok. Kv. 1976), *A romániai magyar irodalom története* (tankönyv, Marosi Péterrel és Szász Jánossal. Buk. 1977), *Erdélyi irodalom - világirodalom* (tanulmányok. Csikszereda, 2000), *Írók, művek, műhelyek Erdélyben* (tanulmányok. Uo. 2003).

Egry Gábor: történész, kutatásvezető - 1975. 1999-ben végzett az ELTE BTK történelem szakán. Ezt követően az ELTE Történettudományok Dok-

tori Iskola Új- és Jelenkori Magyar Történelem Doktori Programjában vesz részt. Doktori disszertációját 2006-ban védte *Az erdélyi szászok pénzintézeti rendszere és a szász nemzeti mozgalom kapcsolata a 19. században (1935–1914)* címmel. A Politikatörténeti Intézet tudományos munkatársa. Kutatási területei: 19. századi bank- és társadalomtörténet; nemzeti kisebbségek története a dualizmus kori Magyarországon; magyar kisebbségek 1919–1944, Erdélyi Párt, identitáspolitiká; baloldal és a nemzeti kérdés, ausztromarxista koncepciók a nemzeti kérdéstről; kisebbségpolitika; az európai integráció, a globalizáció és a nemzet. Önálló kötete: *Az erdélyiség „színeváltozása”* (2008).

Fülöp Mihály: habilitált egyetemi magántanár, diplomáciatörténész – 1953, Budapest. Kutatási területe a szövetséges nagyhatalmak intézményes együttműködése a jelenlegi európai békerend létrehozásában. Külföldi és hazai kutatómunkája során összegyűjtötte az erre vonatkozó amerikai, angol, francia, bolgár diplomáciai okmányokat. Az akadémiai magyar-román történészbizottság magyar tagozatának titkára. 1975-től magyar és francia egyetemeken (Sorbonne, Institut d’Etudes Politiques, Lyon, Orléans, Grenoble) tanította a nemzetközi kapcsolatok, Európa történetét. Franciaországban egyetemi tanári minősítést szerzett. Az Egyesült Államokban Fulbright Scholar (Washington, D.C. 2004), W. Glenn and Rita Ricardo-Campbell National Fellow (Hoover Institution, Stanford, CA). Legismertebb munkája „A befejezetlen béke. A Külügyminiszterek Tanácsa és a magyar békeszerződés 1947”, melynek második bővített kiadását 2008 őszén a Püski Kiadó jelentette meg. A könyvet lefordították francia, angol és román nyelvre is. „Magyarország külpolitikája a XX. században” c. egyetemi tankönyvben (Aula, 1998, Sipos Péter társszerzővel) az 1944 utáni fejezetrészeket írta. Két diplomáciai okmánygyűjteményben (Vincze Gábor társszerzővel) foglalkozott a magyar-román kapcsolatok 1945–1955 közötti történetével: „Revízió vagy autonómia?” (Teleki László Alapítvány 1998) és „Vasfüggöny Keleten” (Kossuth Egyetemi Kiadó, Debrecen, 2007).

Gagy József: társadalomkutató – 1953, Marosvásárhely. 1978-ban magyar-francia szakos diplomát szerzett a BBTE-n. 1990-ig középiskolai tanár, majd újságíró, szabadúszó. 2002-től a Sapientia-EMTE csíkszeredai karán előadótanár, a marosvásárhelyi karon óraadó. A csíkszeredai KAM-Regionális és Antropológiai Kutatások Központjának alapító tagja. Kutatási területét a hiedelemvilág és az ötvenes évek társadalomtörténete képezik. Ezzel a témakörrel foglalkozik a *Jelek égen és földön* c. kötete is.

Gidó Attila: történész – 1979, Székelyudvarhely. A kolozsvári Román Nemzeti Kisebbségkutató Intézet munkatársa. Kutatási területe: az erdélyi zsidóság története a 20. században, a két világháború közötti erdélyi zsidó nemzeti mozgalom és önszerveződés. Kötetei: *Az erdélyi zsidókról. Közös történelmi vázlat.* Litera-Veres Könyvkiadó, Székelyudvarhely, 2008., *Úton. Erdélyi zsidó társadalom- és nemzetépítési kísérletek (1918–1940).* Pro-Print, Csíkszereda, 2008.

Gyórfy Gábor: egyetemi adjunktus – 1971, Nagybánya. 1997-ben magiszteri fokozatot szerzett a BBTE Fizika Karán, majd 2000-ben magyar-angol szakos tanári oklevelet szerzett a BBTE Bölcsészkarán. Doktori értekezését 2007-ben védte a BBTE Politika-, Közigazgatás- és Kommunikációtudomány Karán *Cenzúra és propaganda a kommunista Romániában. A romániai magyar nyilvánosság korlátozása a kommunista Romániában* címmel. Jelenleg ugyanitt egyetemi adjunktus. A ME.DOK (Média – Történet – Kommunikáció) folyóirat szerkesztője.

Pál János: lelkész – 1978. 2002-ben végzett a BBTE történelem szakán, illetve 2005-ben a Protestáns Teológiai Intézetben. Ezt követően a székelykeresztúri unitárius egyházközség segédlelkésze. Jelenleg a marosvásárhelyi kövesdombi unitárius egyházközség segédlelkésze.

Salat Levente: politológus egyetemi előadótanár – 1957, Csíkszereda. A kolozsvári Műegyetemen 1982-ben szerzett számítástechnikai mérnöki diplomát. A BBTE Történelem és Filozófia Karán doktorált 2001-ben, a politikai filozófia tárgykörében. 1982–1990 között mérnökként dolgozott Sepsiszentgyörgyön. 1990 és 1994 között a kolozsvári *Korunk* szerkesztője, illetve főszerkesztő-helyettese, 1990-től 1999-ig a Nyílt Társadalom (Soros) Alapítvány kolozsvári fiókjának igazgatója. 2000-től a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Politikatudományi Tanszékének oktatója, 2003-tól előadótanár. 2004–2006 között rektorhelyettes. A kolozsvári székhelyű Etnokulturális Kisebbségek Forrásközpontjának ügyvezető elnöke. Szakterülete az etnopolitika, kutatásai a kulturális megosztottság következményeinek normatív politikafilozófiai megközelítéseivel kapcsolatosak, azon belül a román-magyar kapcsolatok, illetve az erdélyi magyarság helyzetének különböző vonatkozásait vizsgálják.